

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale della Campania (Italija) 22. januarja 2018 – Meca Srl/Comune di Napoli

(Zadeva C-41/18)

(2018/C 142/36)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale Amministrativo Regionale della Campania

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Meca Srl

Tožena stranka: Comune di Napoli

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali načeli varstva legitimnih pričakovanj in pravne varnosti iz Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) in načela, ki iz teh izhajajo, kot so načelo enakega obravnavanja, načelo prepovedi diskriminacije ter načeli sorazmernosti in učinkovitosti iz Direktive 2014/24/EU ⁽¹⁾, pa tudi določbe člena 57(4)(c) in (g) navedene direktive, nasprotujejo uporabi nacionalne zakonodaje, kot je italijanska, ki v členu 80(5)(c) zakonske uredbe št. 50/2016 določa, da izpodbijanje precejšnjih pomanjkljivosti, ki so se pokazale pri izvedbi prejšnjega naročila in so privedle do predčasne odpovedi prejšnje pogodbe o izvedbi javnega naročila, pred sodiščem naročniku preprečuje vsakršno ocenjevanje zanesljivosti ponudnika do končne sodbe v civilnem postopku, in sicer ne da bi zadevna družba pred tem dokazala, da je sprejela ukrepe za tako imenovano samoočiščevanje, namenjene odpravi kršitev in preprečevanju njihovega ponavljanja?

⁽¹⁾ Direktiva 2014/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju in razveljavitvi Direktive 2004/18/ES (UL 2014, L 94, str. 65).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Španija) 24. januarja 2018 – Cobra Servicios Auxiliares S.A./FOGASA, Jesús Valiño López in Incatema, S.L.

(Zadeva C-44/18)

(2018/C 142/37)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Cobra Servicios Auxiliares, S.A.

Nasprotne stranke v postopku s pritožbo: FOGASA, Jesús Valiño López in Incatema, S.L.

Vprašani za predhodno odločanje

1. Ali je treba določbo 4 Okvirnega sporazuma o delu za določen čas, ki je priložen k Direktivi 1999/70 ⁽¹⁾, razlagati tako, da nasprotuje nacionalni zakonodaji, ki pri enakem dejanskem stanju (prenehanje pogodbe o poslovnem sodelovanju med delodajalcem in tretjim podjetjem po volji tega podjetja) določa nižjo odpravnino za prenehanje pogodbe za opravljanje določenih nalog ali storitev, katere trajanje je omejeno s trajanjem navedene pogodbe o poslovnem sodelovanju, kot za prenehanje pogodb primerljivih delavcev za nedoločen čas, ki so bili kolektivno odpuščeni iz razlogov, povezanih s proizvodnjo, ki so nastali zaradi prenehanja navedene pogodbe o poslovnem sodelovanju?

2. Če je odgovor pritrdilen, ali je treba neenako obravnavanje glede odpravnine zaradi prenehanja pogodbe na podlagi istega dejanskega stanja, čeprav na različni pravni podlagi, med delavci, zaposlenimi za določen čas, in primerljivimi delavci, zaposlenimi za nedoločen čas, razlagati tako, da pomeni diskriminacijo, ki je prepovedana s členom 21 Listine in je v nasprotju z načeloma enakosti pred zakonom in prepovedi diskriminacije iz členov 20 in 21 Listine, ki sta del splošnih načel prava Unije?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 1999/70/ES z dne 28. junija 1999 o okvirnem sporazumu o delu za določen čas, sklenjenem med ETUC, UNICE in CEEP (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 3, str. 368).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Consiglio di Stato (Italija) 25. januarja 2018 –
Caseificio Sociale San Rocco Soc. coop. arl in drugi/Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA),
Regione Veneto**

(Zadeva C-46/18)

(2018/C 142/38)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Consiglio di Stato

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožniki: Caseificio Sociale San Rocco Soc. coop. arl, S.s. Franco e Maurizio Artuso, Sebastiano Bolzon, Claudio Matteazzi, Roberto Tellatin

Nasprotni stranki v pritožbenem postopku: Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Regione Veneto

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba v položaju, kakršen je opisani, ki je predmet postopka v glavni stvari, pravo Evropske unije razlagati tako, da zaradi neskladnosti zakonske določbe države članice s členom 2(2)(3) Uredbe (EGS) št. 3950/92 ⁽¹⁾ za proizvajalce ne velja obveznost plačila dodatne dajatve, če so izpolnjeni pogoji, ki jih določa navedena uredba?
2. Ali je treba v položaju, kakršen je opisani, ki je predmet postopka v glavni stvari, pravo Evropske unije in zlasti splošno načelo varstva zaupanja v pravo razlagati tako, da ni mogoče varovati zaupanja subjektov, ki so spoštovali obveznost, predvideno v državi članici, in so izkoristili učinke, povezane s spoštovanjem navedene obveznosti, čeprav se je izkazalo, da navedena obveznost ni v skladu s pravom Evropske unije?
3. Ali v položaju, kakršen je opisani, ki je predmet postopka v glavni stvari, člen 9 Uredbe (ES) št. 1392/2001 ⁽²⁾ z dne 9. julija 2001 in pojem Unije „prednostna kategorija“ nasprotujeta določbi države članice, kakršna je člen 2(3) uredbe-zakona št. 157/2004, ki jo je sprejela Italijanska republika in določa razlikovanje pri vračanju preplačanega dodatnega plačila, tako da časovno in glede na način vračila ločuje med proizvajalci, ki so zaupali v zahtevano spoštovanje določbe nacionalnega prava, za katero se je izkazalo, da je ni v skladu s pravom Unije, in proizvajalci, ki navedene določbe niso spoštovali?

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 3950/92 z dne 28. decembra 1992 o uvedbi dodatne dajatve v sektorju mleka in mlečnih proizvodov (UL L 405, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Komisije (ES) št. 1392/2001 z dne 9. julija 2001 o podrobnih pravilih za uporabo Uredbe Sveta (EGS) št. 3950/92 o uvedbi dodatne dajatve za mleko in mlečne proizvode (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 33, str. 104).